

aulise ja armastatud Pojasse, Jeesusse Kristusesse. Ja Jeesus hüüab väga armsasti.

Sina, selle lugeja, kaalu tõsiselt seda suurt ja tähtsat võimalust. Mõjustagu see võimalus sinu südametunnistust, ulatagu see sinu südame juurde. Ja kui ma siin sulle esitan püha ja tõsise küsimuse, siis valmista ennast seda vastama.

Kui sina pead liituma selle hulgaga, kes siit elust lahkub täna, sel tunnil või kõige lähemal silmapilgul, siis: **Kus saad sina mööda saatma oma igaviku?**

Millisel rannal maabud sina? Mis on selle igaviku nimi, kuhu pead minema ja jääma? Kas on see taevas ühes Jeesuse, sinu Lunastajaga, kes suri pattude eest Kolgatal — või põrgu ühes saatnaga ja tema inglitega, ühes nendega, kes Jeesust põlgavad, meelt ei paranda, evangeeliumit ei usu ja julgelt käivad patu teed? Kummas igavikus saad sa olema ja elama?

Sõber! Kui loed neid ridu saagu sulle tähtsaks igaviku küsimus. Aeg on üürrike, elu ebakindel. Kaalu, kas just täna ei ole sinu õige, armas aeg. Ära ole hooletu, ükskõikne. Sinu igavene õnn ja õnnistus ühest küljest, ja igavene häbi, piin ja vaev teisest küljest on kaalul. Jumal kutsus sind täna. Päästja Jeesus ootab sind täna. Püha Vaim mõjustab sind täna. Aga see võib olla viimane võimalus, viimane tõsine kutse. Võib olla, on sinu ja surma vahel üksainus samm. Sina, võib olla, oled veel üksainus toll igaviku servalt. Jumal ei taha, et sa hukkad. Hüüa appi teda.

Vaimus asetan käe sinu õlale ja palun sind täna, sel tunnil, sel silmapilgul anda oma elu Jumalale. Just praegu panen sinu ette küsimuse. Kaalu ja vasta tõsiselt:

Kus saad sina mööda saatma oma igaviku?

“Vaata nüüd on õige armas aeg, nüüd on õnnistuse päev. Ja kui teie patud on kui verekarva riie, peavad need valgemaks saama kui lumi.”

**Jah. “Jeesus hüüab väga armsasti:
tule nüüd, tule nüüd!”**

Oo, et võiksid vastata:

**Jah, ma tulen Issand sinule,
Sest sa kustutad kõik mu patu süüd.”**

Mõtteid vaimu tegevusest

USUHULLUSTUS VÕI VAIMULIK ELU

Sellise pealkirja all hinnatud piibliuurija ja Jumala Sõna seletaja, dr. Ekkehard Krajewski on kirjutanud ulatusliku seletuse 1. Korintuse kirja 12—14 peatüki üle. Toome siin kokkuvõtlikud mõtted selle seletuse üle. Mulle näivad Krajewski seisukohad õiged ja piibellikud.

Minult on küsitud, kas peale hariliku teiste rahvaste võõrkeelte on olemas veel mingisugune vaimulik võõras keel? Sest kõik, kes Piibliga lähemalt tutvavad ei ole, ei tea seda. Teised küsivad, kuidas on lugu vaimuliku võõrkeelega? Krajewski siinsed seletused selgitavad ka neid küsimusi. Siit edasi Krajewski.

Meie päevil on kahte sorti usklikke vaadates vaimuliku elu seisukohast. Ühed, kes lootusetult lepivad olukordadega, nagu need praegu esinevad kogudusis; teised, kes edasi püüavad algkristluse poole. Sealjuures mõnel juhul nad satuvad vaimulikele segadustele, millised neid tagasi ehmatavad, või kaasa tõmbavad. Selletõttu on vaja teada selget, klaari Piibli seisukohta.

Vaimuannete seisukohast kogudustes valitseb palju selgust ja segadust. Kuna ühed neisse suhtuvad täiesti eitavalt, teised jälle tahavad neis näha evangeeliumi kõige tähtsamat väljendust ja osa. Olgu alguses kohe öeldud, et kummagi seisukoht ei pea paika Piibli selge õpetuse ees.

Üheks põhjuseks, miks Piibli õpetust vaimuannetest vastu ei taheta võtta, seisneb asjaolus, et vaimuannete pooldajate hulgas paiguti ette tuleb liialdusi, ebakaineid ja ebapiibellikke nähteid. Kui andide ja keelte liikumine käesoleva sajandi alul tuli Saksa-maale, siis sellise liialduse ja vaimulikkude kõrvalekaldumistega, et Saksamaa kirikute, koguduste ja osadusliikumise juhid, sügavad ja pühitsetud usumehed selle vastu välja astusid oma kuulsas Berliini läkitusega 1909 a. Sellele läkitusele kirjutasi alla 56 sügava usuelu ja Püha Vaimuga võitut vaimuelu juhti.

Vaimuannete läbikatsumisel ei või meie üksipäinis arvestada elamuste, nähete ja kogumustega, vaid kindlalt Piibli õpetuse ja seisukohtadega. Ei ole õige noppida välja üksikuid Pühakirja lauseid ja siis neid ritta seada poolt või vastu tõenduseks. Meie peame arvestama terve Piibli seisukohtadega. Kõige põhjalikumalt ja

selgemalt on meile juhatus vaimuannete kohta edasiantud 1. Kor. pp. 12—14, milliseid siin käsitleme.

Oma seletust siin algab Paulus sõnadega: "Aga vaimulikku-dest andidest, vennad, et taha mina mitte, et teil peab teadmata olema," 1. Kor. 12:1. Sellega ta algab uut järku oma kirjas. Vaimuandeid ta nimetab kestvalt ka armuanneteks. Sellega ta ütleb, et siin ei ole tegu inimliku andekusega, vaid Jumala poolt meile armust antud Püha Vaimu andidega. Ja need annid on meile antud armust. Sellepärast "armuannid." Kellegil ei ole hooplemist nendega.

Nähtavasti Korintuse koguduses vaimuannete suhtes valitses segadus. Paulus oma kirjas paneb siis suurt rõhku sellele, et asjasse tuua selgust.

Millest tunda, kas vaimuanded on õiged või mitte? Selle selgituseks ta ütleb: Olite teie ju omal ajal paganad ja läksite eba-jumalate ning valevaimude juurde, olite nende orjad, 12:2—3. Otsustav on vaimu seisukoht Jeesuse isiku suhtes. Jeesus on Issand, Isand. See tähendab, kes kasutab õiget vaimuannet, peab igapäevases elus laskma Jeesusel juhtida oma elu, sest Jeesus on tema Isand, valitseja. Jeesus on Issand. See tähendab, kes oma vaimu-annetega iseennast rohkem austab ja iseennast rohkem esiplaanile seab kui Jeesust, tegutseb vale vaimu mõjul. Jeesus on Issand, see tähendab ka seda, et kui Püha Vaimu enam toonitatakse ja austatakse kui Jeesust, siis selle vaimu tegevus ei ole õige. Püha Vaim ei ülista iseennast, vaid Jeesust, Joh. 16:12—14. Nii siis vaimu tegevuse suhe Jeesusesse otsustab, kas on tegemist õige või vale vaimuga.

Palju andeid, aga üks Vaim, 12:4—11.

Paulus nimetab siin üheksa annet. Aga need pole veel kõik. Salmides 28—29 ta nimetab veel armuande.

Tervekstegemise ande puhul olgu märgitud, et moodsate tervekstegijate evangelistide massikoosolekute taolistest asjadest ei ole terves Piiblis midagi leida. Vaimude äraarvamise anne on eriti tähtis meie päevil, sest saatan omas kavaluses aimab palju järele Jumala asjadele, eriti viimasel ajal.

Pearõhk selles kirjaosas langeb sellele, et kõikide annete algallikaks on üks ja sama Vaim. Teiseks sellele, et tavaliselt üks inimene omab ainult ühe ande. See oleks vaimulik mõistmatus,

võib-olla upsakus, kui keegi arvab, et temal on palju või kõik anded. Jumala plaan on: "Ühele antakse." Sellejuures Vaim annab oma, nõnda kui tema tahab, mitte kuidas inimene, saaja tahab. Vaim annab vastavalt inimese võimetele. Nii on õige. Sel puhul inimene saab õige ande ja teenib sellega alanduses.

Oma tähtsuse poolest on anded mitmesugused. 12. peatükis Paulus on andeid seadnud järjekorda vastavalt nende tähtsusele. Ei ole tulnud kogemata, et keeled ja nende tõlkimine on tulnud viimasele kohale.

Kristuse ihu, 12:12—26.

Selle tähendamissõnaga ihust võrreldakse kogudust, Kristuse ihu. Ihul on palju liikmeid. Igal oma töö. Annete suhtes üks ei tohi olla kade teisele. Igal liikmel oma anne ja kohustus. Kui eba-piibellik ihu seisukohast on nõue, et iga vaimuandega varustatud liige peab rääkima võõrast keelt. Ei pea. Igal liikmel oma anne. On täiesti väär pidada neid teisejärgu usklikuteks, kes ei räägi keeli. See on Piibli vastane seisukoht. Aga mis kõigile on ühine: vaimuvilja kandmine. Kõik, kellel on vaimuanded, peavad kandma vilja. Vaimu vili on ainukene õige tunnus sellest, et Püha Vaim elab inimeses.

Pilt ühisest ihust tõendab, kui ekslik see on, kui inimene lah-kub kogudusest. Igaihel ei ole ühesuguseid ande ja mõnel ei ole üldse neid, aga nad kuuluvad kõik kogudusse. Koguduse suurim oht on see, kui annete pärast tekivad lõhed. Keegi vaimulik ini-mene ei pea lahkuma kogudusest.

Võrdlus ihuga saab veel täiendatud 12:27—31 a. Siin nimeta-takse veel teisi andeid. Sellega tähendab apostel, et annete loetelu salmides 7—11 ei ole lõplik. Vaimu asjades ei seata üles mingit shablooni. Tuul puhub, kuidas tahab.

Arvatakse, et kus Vaim tegutseb seal pole vaja ameteid. Siin näeme just vastupidist. Vaim töötab ametite kaudu. Selles teises loetelus (sal. 27—31) jälle on keelterääkimine asetatud viimasele kohale.

Armastuse ülem tee, p. 13.

Kindlalt kuulub 1. Kor. 13 p. — armastuse ülemlaul — kahe vaimuande, 12. ja 14. peatüki vahele. Mitte kogemata. Vaid Püha Vaim on selle sinna pannud tõenduseks, et vaimuannete kesksuseks on armastus. Kes tahab käsitleda 1. Kor. 12. ja 14. peatükki vahele

jättes 13. peatüki, jookseb kraavi oma seletusega.

Vaimuanded ja Vaimu viljad kuuluvad kokku. Tähtsam Vaimu vili on armastus. Armastus on pühitsus. Pühitsus on ülem annetest. Sellepärast ütleb apostel: Ma näitan teile ülema tee.

Üllatavalt tõendavad 1. Kor. 13:1—3 salmid, et andeid võib omada ka pühitsejata inimene. Aga neist ei ole kasu kellegile. Keeltega rääkimisest, prohvetiandest, teadmisest, tundmisest, usust, oma vara jagamisest, oma ihu põletamisest, nagu need asjad esinevad neis salmides, ilma armastuseta ei ole mingit kasu. Mees võib teha vägevaid asju. Puudub temal aga armastus, kõik ta tegemine on tühi paljas. Siit näeme, kui palju tähtsam on armastus annetest. Kellel on Püha Vaim, see armastab, Room. 5:5. Kellel armastust pole, tema vaim ja anne on tühine kella helin ja vase kumin.

Armastuse tunnused, 13:4—7.

Mis on armastus Uue Testamendi mõistes? Mitte tunded. Vaid enese ärasalgamine ja abivalmidus. Kask üksteist armastada oleks mõttetu, kui oleks tegemist tunnetega, sest meie ei saa oma tundeid sundida. Aga ennast ärasalata teise kasuks, olla teenistusvalmis, seda meie saame. Ja kreekakeelne sõna armastuse kohta Uues Testamendis — **Agape** — mõtleb just sellist ennastsalgavat armastust. Mitte tundeid. Kreeka keeles on teisi sõnu armastuse kohta, mis tähendavad tundeid. Agape aga tähendab teenivat armastust, ja seda sõna kasutatakse usklike armastamise kohta. See teeniv armastus on asetatud vaimuannete kesksuseks.

Selle armastuse tunnused on meile antud p. 13, salmid 4—7.

Anded kaovad, armastus jääb, 13:8—13.

Anded on kaduvad. Need ei ole ka meie juures täielikud. Igavikust vaadates näeme, et annete suhtes oleme olnud nagu lapsed. Armastus on aga täielik. See jääb. Selletõttu usuelus armastus on tähtsam annetest. Pisut on, mis meie annetest mõistame. See on nagu vaade peeglis, selleaegsesse tumedasse metallpeeglis. Aga armastus särab selgesti. Oleks raske eksitus, kui keegi ennast annete suhtes peaks täielikuks. Seda ei julgenud Pauluski. Ei. Pisut on, mis meie mõistame. Aga armastuses saagem täielikuks. Püha Vaim eestkätt on armastuse Vaim.

Prohvetliku kuulutamise anne tähtsam keelteandest 14:1—17.

Selles küsimuses nähtavasti Korintuse koguduses valitses sega-

dus. Keelteannet ülistati, prohvetikuulutuse annet alahinnati. Selletõttu siin apostel annab põhjaliku seletuse.

Püha Vaimu juhtimisel apostel teeb siin selgeks, mida tähendab prohvetikuulutus. See tähendab Jumala tahtmise teadaandmist Vaimu mõjuga. Prohvetlik kuulutamine peamiselt käib oleviku kohta. Võib käia ka tuleviku kohta. Võib aga selgitada ka minevikku. Nii rääkisid ka vana seaduse prohvetid. Nema üksi ei enustanud, vaid kuulutasid Jumala tahtmist. Prohvetliku kuulutamise all tuleb siis mõista Vaimust mõjustatud ja valgustatud kõnet. Sellepärast ta ütleb siin: "Aga kes prohveti viisil räägib, see räägib inimestele paranduseks ja manitsemiseks ja rõõmustamiseks." Prohvetlik kuulutamine ei vaja toimuda ekstaasis vaid kainelt. See ei püüa õhutada tundeid, vaid mõjustada südametunnistust ja tahet.

Sellest seisukohast ka tänapäevane jutlus võib olla prohvetlik kuulutamine. Sest prohvetliku kuulutamise kohta meie kirjakohas leidub lause: "Kes kirja seletab."

Keeltega rääkimise anne. Selle kohta peame täit selgust saama Piiblist.

Kuna selle kohta valitseb segadusi ja väärarvamisi, on uurimine vajalik. Keeltega rääkimise anne esineb ka paganarahvaste usundites. Selletõttu peame eriti valvel olema, et see anne koguduses tuleks õigest allikast ja liiguks kindlalt Uue Testamendi piirides.

Valvamata oleku juures on ette tulnud juhuseid, kus kuri vaim on ennast sisse seganud keelte kaudu.

Keeltega rääkimine toimub ekstaatilisel olukorras. Ka see asjaolu manitseb valvel. Pagana usundites esineb ekstaas. Kristlik usk püsib kainel usualusel. Keeltega rääkimise puhul tekivad ekstaatilisel olukorrad. Siin tuleb hoolsasti valvata, et kõik toimuks Uue Testamendi piirides. Keeltega rääkimine toimub tundmatu sõnade ja häälitsemise näol. Selletõttu see vajab alati selgitamist ja tõlgitsemist. Siit selgub ka täie tõsidusega, et nelipühi päeval ei tegutsenud keeltega rääkimise anne. Siin räägiti selgeis rahvaste keelis. Siin üllatus just selle keele selgus, mitte selgusetus, nagu keeltega rääkimise ande puhul tavaline. Nelipühil esines keelte ime, mitte anne. Sellist keelte imet ei esine enam kuskil Uues Testamendis. Nelipühi sündmus ise on ainukordne,

nagu Jeesuse ülestõusminegi. Uues Testamendis ei esine ainust juhust, kus keegi oleks teiselt küsinud: "Oled sa juba nelipühi üleelanud?"

Keeltega rääkimine toimub Jumalaga, mitte inimestega. Piibli keeles see tähendab palvetamist. Kirjakoht nimetab ka selle palve vormi: "tänuandmine," salm 16.17.

Mõningates koosolekutes keeltega rääkimise kaudu antakse edasi Issanda sõnumeid kogudusele. See on otsene kõrvale kaldumine Uue Testamendi joonelt. Issanda sõnumeid kogudusele antakse edasi prohvetiku kuulutamise kaudu. Keeltega rääkimine tavaliselt tuleb inimeselt ja läheb Jumalale.

Tuleb valvata, et keeltega rääkimise annet üle ei hinnata. Uues Testamendis on väga vähe juttu keeltega rääkimisest. Jeesus ei rääkinud keeltega. Samuti ka mitte 3000 pöördunud nelipühi päeval.

Prohvetliku kuulutamise ande ja keeltega rääkimise ande võrdlus.

Mõlemad anded on iseseisvad. Prohveti anne on tähtsam. Selle kaudu parandatakse kogudust. Keeltega rääkides parandatakse ainult iseennast. Siin seatakse üles põhimõte: tähtis on see, mis kasuks tuleb kogudusele. Sellest seisukohast keeltega rääkimine on kasutu, hingetu muusikariist, segane pasun, tuule kätte rääkimine, tundmata keel ja hääl, ilma kasuta mõistusele. Paulus ise ei kasutanud seda. Ainus võimalus keelte kasutamiseks koguduses on see, kui seda selgelt tõlgitakse. Kui tõlkijat ei ole, räägitagu salaja vaimus Jumalaga.

Kõige selle tõttu prohvetlik rääkimine on ülem keeltega rääkimisest.

Paulus omas keelte ande, 14:18—19.

Kuna Paulus meie peatükkides keelte annet korduvalt asetab viimasele kohale, võiks tekkida arvamine, et temal omal seda annet ei olnud, ja selletõttu ta asjast lähemalt midagi ei tea.

Paulus omas selle ande. Aga ta rääkis seda oma palvekambris, sest sellega ta parandas ja kosutas iseennast. Siin ta toob ka oma karmi võrdluse arvudes: Ennem koguduses viis sõna mõistusega, kui kümme tuhat sõna keeltega. Keeltega rääkimises peitub oma õnnistus. Aga ainult enesele. Sellepärast tuleb seda rääkida peamiselt enesele.

Kasutagem oma mõistust, 14:20.

Püha Vaimu tegevus ei kõrvalda inimese mõistust. Tegutseb tavaliselt just mõistuse kaudu. Selles asjas nähtavasti korintlased olid sattunud väärarvamusse ja apostel pidi neid manitsema: "Mõistmise poolest saage täiesti targaks." Ta ise kasutas oma mõistust. Soovitas neile andeid, mida kasutatakse mõistusega. Ainult keeltega rääkimise puhul mõistus ei tegutse. Selle ta asetab viimasele kohale.

Mõju uskmata teele, 14:21—25.

Keeltega rääkimine kinnitab uskumata inimest tema uskumatuses, sest ta arvab, et siin on tegemist jampsimisega, hullustusega. Seevastu prohvetlik kõne äratav ja viib teda õigele teele. Seda mõtleb ka kirjakoht käsuraamatus. Kasutanuks Paulus võõrast keelt oma misjoni tegevuses, ta ei oleks võitnud hingi. Sama olukord maksab meie aja koosolekuis. Õpime selles asjas tarkust, et oleksime hoitud segaduste ja lahkumiste eest.

Kord koosolekuis, 14:26—33.

Korintuses oli tekkinud segadusi koosolekuis. Seda tuli parandada. Kõiki vaimuandeid tuli kasutada, aga kainelt ja korrapäraselt.

Meie jumalateenistused omavad jutlustamise koosoleku iseloomu, kus õpetamise, manitsemise, prohvetliku rääkimise ja kirja-seletamise vaimuannetel on küllalt ruumi. Neid jutlustamise koosolekuid pidas ka Jeesus, Paulus ja teised.

Aga kogudustel olgu ka palve ja piiblitunnid, armastuse söömaajad ja osaduse koosolekud, kus ruumi ka teistel vaimuannetel.

Kirjakohas apostel annab juhatusi eriti keeltega rääkimise ja prohveti ande kohta. Ka siin olid oma kindlad reeglid, salm 26—32. Siit selgub, et ka palvetama peab selgelt ja üksteise järel. Mitte mitu korraga. Ka selgub siit, et need, kes omasid andeid, pidid leppima kui vanemad läbi katsusid nende anded. Kui palju segadust on tulnud sellest, et ande omaja oli suureline ega sallinud, et teda ja tema annet prooviti. Selline oht viib kraavi.

Püha Vaim on korra ja alanduse Vaim. Jumal ei ole segase asja, vaid rahu Jumal. Prohvetite vaimud on nende meelevalla all. Kõik need laused esinevad siin.

Naine koosolekul, 14:34—36.

Kuna Korintuses vaimuannetega liialdati, olid selletõttu ka

mõned naised esile trüginud ja nähtavasti püüdsid juhtimist kiskuda enese kätte. Nõnda pidi siis apostel siin, kus ta käsitleb vaimuannete kasutamist, ka naise kutsuma korrale. Aga ka mujal Uues Testamendis leidub kohti, mis naistele keelavad kasutada õpetamise ametit koguduses. Aga esineb ka kirjakohti, millest nähtub, et naised palvetasid ja prohvetiivisil rääkisid. Pole aga öeldud, et nad seda tegid koosolekuis. Filipuse tütreid nähtavasti rääkisid oma kodus. Igatahes seoses vaimuannete kasutamisega, peavad naised olema ettevaatlikud vastavalt meie kirjakohtadele.

Lõppkokkuvõte, 14:37—40.

Apostel veel kord võrdleb keelte ja prohveti andeid. "Nõudke prohveti annet. Arge keelake keelte annet." Aga kogu Piiblis ei leidu ainust kohta, ainust vihjet, kus kästakse nõuda keeltega rääkimise annet. On mitu üleskutset meie peatükkides: "Nõudke paremaid armuandeid." "Nõudke armastust." "Olge usinad prohvetikuulutamise andele." "Nõudke andeid koguduse parandamiseks." "Mõistmise poolest saage targaks." "Kõik sündigu ausasti ja viisipäraselt," ja muud. Aga kuskil ei öelda: Nõudke keeltega rääkimist.

Püüame vaimu andeid ja peame silmas korda, kuidas neid kasutada, et meie pahanduseks ja komistuseks ei saa uskumatutele ja Jumala riigile.

Vaimuanded on head. Vaimu viljad on paremad. Need on kõige tähtsamad. Oleks meil palju neid!

Jumal töötab tihti vaikuses. Suur torm, raske maaväriseimine ja tulelõõm olid möödunud, ilma et Eelias oleks kohanud Jumalat. Siis tuli vaikne, tasane hääl, nagu vaikse tuule hingus. Ja selles tuulekohinas oli kuulda Jumala hääl.

Vaimuannete kasutamine ei tähenda usuhullustust, vaid tõsist usuelu, kui neid andeid kasutatakse õieti. Selleks kinkigu meile Jumal tarkust!

Kurb, patuga rõhutatud süda, otsi ühendust Jeesusega. Selleks aitab sind Püha Vaim. Ja sa saad õnnelikuks Jumala lapseks.

Psalm 20

SELGITAVAIK MARKUSI

See psalm kujutleb nagu mingit rahvuslikku hümnit. Seda lauldi, kui kuningas pani mõõga vööle ja läks sõtta. Hiljem koguduses seda lauldi Issanda vaimulikus sõjas. Lauldi ka Iisraeli jumalateenistustel.

AUTOR: See on selgesti üles antud: Taaveti laul kooriga esinemiseks.

PEALKIRI: Palve kuninga eest.

JAOTUS JA SELETUS

I. Võidupalve kuningale, sal. 2—5.

Siin soovitakse kuningale järgmisi asju:

- a. Jumal kuulgu teda kitsikuses, 2 a.
- b. Pangu teda varjupaika, et ta ei langeks sõjas, 2 b.
- d. Läkitagu abi ja toetust, et ta võidaks, 3.
- e. Võtku Jumal vastu ta ohvrid, et tema oleks armas Jumalale, 4.
- g. Lasku korda minna tema ettevõtted ja täitku ta soovid, 5.

II. Rahva usaldus Jumala ja kuninga vastu, 6—8.

- a. Rõõm võidu puhul, 6 a.
- b. Kuninga palve saagu kuulnud, 6b.
- d. Jumal on ta palvet kuulnud ja temale vägevasti abi saanud, 7.
- e. Jumala rahva lootus on a. mitte relvadele, vaid b. Jumalale, 8.

III. Palve tulemus: võit vaenlase üle, 9.

- a. Vaenlane langes, 9 a.
- b. Jumala rahvas ja kuningas seisid kindlasti, 9 b.

IV. Hüüd Jumala poole, 10.

- a. Et Jumal ka edaspidi abi saadaks, 10a.
- b. Et kuningas kuuleks, kui rahvas tema eest palub ja temaga püüab kohata.

LÕPUKS: See psalm on heas kooskõlas Uues Testamendi seisukohaga, kus eestpalveid ja tänamisi kästakse teha kuningate, ülemate ja kõige inimeste eest. 1. Tim. 2:1—2.